

نویسنده : گراین (Grain)

منبع و تاریخ نشر : کمان دریم «2020-07-14»

برگردان : پوهندوی دوکتور سید حسام «مل» .

-----[76]-----

کشت امپریالیزم در زمان کوید نزده

Agro - Imperialism in the time of COVID-19

**تمام طمع ورزی در بالا تخریب و ویرانی را به سمت پایین می کشاند؛
جایی که پیامدهای آن کشنده است**

**As this greed at the Top leaves devastation and little to trickle
down , to the bottom , where its consequences are deadly**

در « 23 » آپریل (2020) ، با توجه به اینکه جهان در معرض بیماری همه گیر Covid-19 و هشدار (سازمان غذا و زراعت = FAO) مبنی بر بروز و یا قرار گرفتن بحران جهانی مواد غذایی ، سهامداران و مدیران « Nestlé » به خود رکورد پرداخت سود سهام « 8 » میلیارد دلار اهدا کردند. (عکس: رائول هرماندز گونزالز / flickr / cc)

'Agro-امپریالیسم' وقتی اتفاق می افتد که یک کشور ثروتمند به زمین کشتا ورزی و مواد غذایی که می توان در آنجا تولید کرد، راهی برای کنترل اراضی مزرعه در کشورهای فقیر می یابد. در اکثر موارد امروزه ، این زمین ها توسط کشور ثروتمند خریداری شده و به کارخانه های مزرعه تبدیل می شوند و یا این زمین ها ممکن است به اجاره داده شود. این اصطلاح در حدود سال 2010 به کار گرفته شد که عربستان سعودی و سایر کشورهای ثروتمند خاورمیانه در حال خرید یا اجاره زمین مزرعه در آفریقا به منظور رشد و صادرات غذا به کشورهای خود بودند... **تفصیل توسط این قلم**

نستله ، بزرگترین شرکت غذایی جهان به دلیل رسوایی اش شناخته شده است. این لقب در سالهای « 1970 » به دلیل ایجاد بیماری در نوزادان و مرگ در جوامع کم درآمد با ترویج تغذیه توسط بوتل ویا چوشک در فرمول شیرخوار خود و دلسردی از تغذیه شیر مادر ، به نام "babykiller" به دست آورد. در سالهای اخیر ، آنها مات مشابهی علیه این شرکت به دلیل سهمیم شدن در افزایش چاقی و دیابت در جوامع فقیر با هدف قرار دادن آنها برای فروش غذاهای آشامیدنی فوق فرآوری شده ، علیه این شرکت اعمال شده است. اما رسوایی دیگری با نسبت های کاملاً براق وجود دارد که در برگه های حسابداری شرکت موجود است. در «23» ماه اپریل آوریل 2020 ، با توجه به اینکه جهان در معرض بیماری همه گیر « Covid-19 » و هشدار سازمان خوراکه وزارت ملل متحد « FAO » مبنی بر اینکه جهان در بحران مواد غذایی قرار دارد یا که بحران جهانی مواد غذایی بوجود آمده است. ، سهامداران و مدیران « Nestlé » به خود رکورد (Record) پرداخت سود سهام « 8 » میلیارد دلاری اهدا کردند. در زمان بحران جهانی بهداشت و غذا ، که این کمک هزینه بیش از کل بودجه سالانه برنامه جهانی غذا سازمان ملل متحد است و برای پوشش متوسط هزینه های سالانه مراقبت های بهداشتی برای بیش از (100) میلیون نفر در آفریقا کافی است. در واقع پرداخت سود سهام عظیم « Nestlé » در سال « 2020 » ، فقط کسری بالاتر از سال گذشته بود. چنین پرداخت های گسترده ای برای سهامداران و مدیران یک روش استناد دارد برای شرکت است - همانطور که برای همه شرکت های بزرگ مواد غذایی و تجارت تجاری حتی در مواقع فاجعه بهداشتی جهانی نیز وجود دارد. سایر سود سهام قابل توجه سهامداران ، که در آوریل امسال اعلام شد ، شامل پرداخت (2.8) میلیارد دلار توسط بزرگترین شرکت بذورزراعت شیمیایی (Bayer AG) ، پرداخت (600) میلیون دلار آمریکا توسط بزرگترین تولید کننده طیور جهان (Tyson) و پرداخت « 500 » میلیون دلار توسط بزرگترین گروه از شرکت گوشت خوک جهان است. ، گروه (WH) کارگیل (Cargill)

بزرگترین شرکت تجاری تجارت الکترونیک ، در ردیف بالاترین رکورد پرداخت سال گذشته (640) میلیون دلار آمریکا است ، که این رقم فقط به تعداد کمی از اعضای خانواده کارگیل اختصاص دارد. افزایش تجارت الکترونیکی ، به ویژه در مورد مواد غذایی ، در طول بحران (Covid-19) ارزش خالص جف بزوس (Jeff Bezos) ، بنیانگذار غول تجارت الکترونیکی آمازون را با « 24 » میلیارد دلار تکان دهنده افزایش داد. این حتی یک زمان ثروتمند برای سها مداران بازیگران کوچکتر در صنعت ما نند شرکت نخل نفتی (oil palm) و کارخانه های لاستیکی « SOCFIN » است. دو خانواده فرانسوی و بلژیکی که در اصل مالکیت این شرکت را دارند ، (20) میلیون یورو (حدود 22.5 میلیون دلار آمریکا) سودپاداش حاصل از فعالیتهای گروهی « SOCFIN » دریافت کردند در حالی که اجتماعاتی که در نیجریه فعالیت می کنند ؛ گانا (Ghana) و کامرون (Cameroon) نمی توانند به آب تمیز یا ایمن یا آب آشامیدنی صحی دسترسی پیدا کنند.

تمام این طمع ورزی در بالا ویرانی و تخریب را به سمت پایین می کشاند ، جایی که پیامدهای آن کشنده است.

صنعت قدرتمند در میان "طوفان کامل"

کارگران شرکت های تولید نظام و یا سیستم غذایی ، آنها یی که کاملاً به معنای واقعی کلمه در خط مقدم برای ادامه شیوه زندگی سهامداران و مدیران در حال جان باختن هستند به خوبی در راه دور نیستند. زنجیره های تأمین شرکت های بزرگ مواد غذایی که همیشه مکان های خطرناکی برای کارگران بوده اند ، اکنون به کانون های عفونت و انتقال (Covid-19) تبدیل شده اند. در سرتاسر جهان شیوع مهلکی در کارخانجات گوشت ، تأسیسات بندری ، انبارها ، مواد غذایی شامل محصولات ماهی ، کارخانجات روغن نخل ، مزارع میوه ، سوپر مارکت ها و سایر نقاط در امتداد زنجیرهایی که این شرکت ها دستور می دهند - البته به استثنای برج های اداری خودشان ، که وجود داشته است.

شرکتهای بزرگ تامین گوشت شاید بدترین متخلفان بوده اند. با وجودی که پاندمی یا همه گیر « Covid-19 » در شکوفایی کامل خود قرار دارد ، آنها یعنی این شرکتهای با گونه تهاجمی خطوط مونتاژ خود را افزایش دادند تا صادرات به چین را افزایش دهند ، جایی که قیمت گوشت به طور غیرعادی در آنجا زیاد است. این تصمیم با آگاهی کامل گرفته شده است که این افزایش مسله در نظر گرفتن ، دوری اجتماعی را غیرممکن ساخته و کارگران

و جوامع اطراف آن را در معرض شیوع ویروس های بگونه جمعی قرار داده است. تا پایان ماه مه ، نتایج در بزرگترین کشورهای صا در کننده گوشت وحشتناک بود: صدها کارگرمهاجر کارخانه گوشت مبتلا به (Covid-19) در آلمان و اسپانیا ، هزاران مورد از کارگران بیمارناشی از (Covid-19) در صنعت بسته بندی گوشت برزیل ، و بیش از (20000) کارگر آلوده به (Covid-19) در کارخانه های بسته بندی گوشت آمریکا ، و حداقل « 70 » نفر کشته شدند. در همین حال ، در شرایط وحشیانه صدها هزار حیوان را در تحت شرایط بیرحمانه قرار داده اند چونکه این شرکت ها مجبور شده اند که تولید علوف و گیاهان خوراک مواشی را متوقف کنند و چنگال های کوچک که می توانستند در دام ها گیر بیاورند ، مدت ها ست که مجبور به ترک فعالیت نیستند.

قتل عام در آمریکای لاتین ، مرکز جدید پاندمی (Covid-19) ، به ویژه شدید بوده است. با وجود اقتصاد جهانی در حالت ایستاده (رکود اقتصاد جهان) ، فعالیت های تجاری در منطقه با مصونیت کامل از کار خود ادامه داده و تأثیرات و آسیب های آن را بر جوامع و اکوسیستم ها تقویت می کند. تقریباً در تمام کشورهای منطقه ، فعالیت های کشاورزی و صنعتی از قرنطینه معاف شده اند ، زیرا آنها "ضروری" تلقی می شوند ، حتی اگر تمرکز آنها بر صادرات باشد ، نه تأمین مواد غذایی به مردم محلی. به عنوان مثال ، دولت اکوادور فرمان اضطراری صادر کرد که کشور را فلج می کند ، اما اطمینان می دهد که "همه زنجیره های صادراتی ، صنعت کشاورزی ، دامداری [صنعت] ... همچنان به کار خود ادامه خواهند داد." در نتیجه ، کارگران مزارع کیله و نخل ، کارخانه های غذاهای دریایی ، مزارع گل و بسیاری دیگر مجبور به ادامه کار شدند که گویی کشور در شرایط اضطراری بهداشتی نیست ، از این طریق خود را در معرض خطر انقباض (Covid-19) قرار می دهند.

به همین ترتیب ، دولت « **بولسونارو** » در برزیل اعلام کرد تولید ، حمل و نقل و لجستیک عمومی زنجیره های مواد غذایی صادراتی فعالیت های اساسی است که باید بدون محدودیت عملکرد خود را ادامه دهد. در این زمینه ، صادرات گوشت ، سویا و سایر کالاها رو به افزایش است - به همان ترتیب تعداد افرادی که در امتداد زنجیره های صادراتی در معرض « Covid-19 » قرار دارند. در ایالت برزیل **ریو گراند دو سول** ، قطب صادرات گوشت ، بیش از یک چهارم موارد تأیید شده توسط ویروس کوبید نو در ماه مه در میان کارگران کارخانه گوشت وجود داشت. دادستان های کارگری اکنون در تلاشند تا کارخانه

های آلوده را ببندند و شرکت‌ها را وادار کنند تا حتی اقدامات اساسی برای محافظت و مراقبت از کارگران خود را در طول همه‌گیری انجام دهند.

صادرات سویا برزیل که نسبت به سال گذشته «38 درصد افزایش یافته است»، یکی دیگر از نقاط مهم بالقوه «Covid-19» به ویژه در بنا درهایی است که کامیون‌ها و کارگران دائماً در آن گردش می‌کنند. هنگامی که دولت محلی بندر (Canarana) در «Mato Grosso» سعی کرد با صدور حکمی مبنی بر مکث در صادرات سویا و سایر غلات در صورت عدم وجود شرایط بهداشتی و ایمنی مناسب، اقدام کند و غول‌های **آگروز تجارت لوئیس دریفوس** و **کارگیل** مداخله کردند و قادر به برگرداندن فرمان در طی چند روز شد. **کاناران** اکنون، در اوایل ماه ژوئن، شاهد افزایش عفونت «Covid-19» است.

تمام این دیوانگی‌ها در اثر تأثیر شگرفی در زمینه دارد. به گفته **دتر (Deter)**، سیستم ردیابی در زمان واقعی پژوهشگاه تحقیقات فضایی ملی برزیل، جنگل‌زدایی آمازون در برزیل در این سه ماه اول سال (2020) - در اوج بیماری همه‌گیر - و ویروس کوید نزده در مقایسه به سه ماه اول سال گذشته بیش از «50 درصد افزایش یافته است». با بهره‌گیری از صفحه‌نمایش دودگیر (smoking screen) همه‌گیر، با داشتن تعداد کمتری از بازرسان قادر به انجام بازرسی، فعالیت‌های تجاری در مناطق حفاظت‌شده و مناطق بومی پیشروی می‌کنند و باعث افزایش آلودگی «Covid-19» در جمعیت بومی می‌شوند. بسیاری از ناظران به دلیل این پیشرفت‌های بی‌پروا در امور تجارت و فعالیت‌های پیشرونده در طول همه‌گیری، از نسل‌کشی می‌ترسند.

چنین سودآوری شرکت‌ها باعث ایجاد بحران مشروعیت برای سیستم غذایی شرکت‌ها می‌شود. در میان قرنطینه ملی در آرژانتین، صادرات سویا و پاکسازی یا قطع جنگل‌ها نیز متوقف نشده است. در یکی از جنگل‌های مرتفع در کل اکوسیستم **گران چاکو**، به مساحت «8000 هکتار برای پاکسازی در حال پیش‌بینی است». علاوه بر این، بر اساس نظارت با تصاویر ماهواره‌ای (Greenpeace)، اعلام کرد که تقریباً (10000) هکتار در شمال کشور از زمان شروع قرنطینه پاکسازی شده است.

چنین سودآوری سودآور شرکت‌ها در حال ایجاد یک بحران مشروعیت برای سیستم غذایی شرکت‌ها است. اگرچه محاصره و قرنطینه اندازه‌گیری را دشوار می‌کند، اما به نظر می‌رسد که زمینه در حال تغییر است: ما می‌بینیم که کارگران صنایع غذایی در حال صحبت کردن، سازماندهی و پشتیبانی و همبستگی بیشتر دیگران هستند. ما شاهد افزایش علاقه در بین مصرف‌کنندگان به غذاهای سالم، محلی و بهزیستی تولیدکنندگان مواد

غذایی و کشا ورزان هستیم. و یک تلاش غیرقابل انکار در تلاش های جامعه محور وجود دارد تا از طریق همبستگی ، کمک های متقابل ، کار داوطلبانه و تعاونی ها ، غذا را به آنجا که مورد نیاز است برسد. حتی برخی از پیروزی ها در سطح سیاست ها اتفاق افتاده است ، مانند تصمیم اخیر دولت آلمان مبنی بر ممنوعیت کارزیر قرارداد در کارخانه های گوشت و دیگری برای جلوگیری از شرکت های دریافت کمک های عمومی از پرداخت سود سهام.

اما این یک صنعت قدرتمند است که مقداری زیادی پول نقد و پیوندهای سیاسی در اختیار دارد و شکی نیست که همه تلاش خود را برای استفاده از این لحظه سردرگمی و تعطیلی برای پیشبرد منافع خود انجام خواهد داد. ما قبلاً این موضوع را با دستور اجرایی که رئیس جمهور آمریکا ترامپ به دستور شرکتهای (JBS ، Tyson ، Cargill) و سایر شرکت های گوشتی صادر کرده است تا گیاهان آلوده به Covid خود را حفظ کنند ، انجام دادیم. ما همچنین آن را در برزیل مشاهده کرده ایم که دولت بولسونارو رکورد (96) سموم دفع آفات جدید را در ماه های اول سال (2020) تصویب کرد ، بیشتر از همه مصوبات مربوط به سال (2019). همین دولت به طور عامدانه از جلد این بیماری استفاده کرد تا قانونی را تصویب کند. برداشت از زمین و جنگل زدایی را پوشش می دهد که «80» میلیون هکتار در مناطق آمازون و **سروادو** را پوشش می دهد. این بیماری همه گیر همچنین به عنوان فرصتی برای گسترش سریع تجارت الکترونیکی در خرده فروشی مواد غذایی مورد استفاده قرار گرفته است و با استفاده از ارگانیزم های اصلاح شده ژنتیکی (GMOs) در اتیوپی و بولیوی ، جایی که دولت (de-facto) ادعا کرده است که عاجل بهداشتی (Covid-19) باعث «GM» شده است. بذریک ضرورت برای کشور است.

تجارت زراعت بعنوان برنده بزرگی از موج جدید تعدیل ساختاری

بدتر هنوز نیامده است بسیاری از دولت ها از شرکت های مشاوری مانند **مک کینزی** بهره می گیرند تا برنامه های خود را برای بازپرداخت اقتصادهایشان شکل دهند. این بنگاههای مخفی که عمیقاً به بزرگترین شرکتهای جهان از جمله شرکتهای صنایع غذایی و تجارت وابسته اند ، بدون شک تأثیر می گذارد که به عنوان برنده و بازنده از پاسخ های همه گیر - کارگران یا کارفرمایان ، بازارهای کشا ورزان یا غول های تجارت الکترونیکی ظاهر می شوند. ، ماهیگیران یا صنعت ترابرد ینگ.

ما همچنین شاهد هستیم که صندوق بین المللی پول و بانک جهانی از صندوق های اضطراری (Covid-19) خود برای فشار آوردن کشورها به سمت اجرای اصلاحات دوستانه برای امور تجارت استفاده می کنند. به عنوان مثال در اوکراین ، با وجود مخالفت اکثریت اوکراینی ها ، قانونی برای خصوصی سازی زمین های زراعی اجرا شد. در ماه های آینده ، چنین فشارهایی بیشتر می شود. ده ها کشور به سمت پیش فرض ها پیش می روند و این بدهی ها نه تنها با صندوق بین المللی پول و وام دهندگان دوجا نبه بلکه با طلبکاران خصوصی که قبلاً اعلام کرده اند که علاقه ای ندارند حتی در پرداخت این بدهی و بدهی در این بحران بهداشتی تأخیر کنند. . موج جدیدی از تعدیل ساختاری در راه است که تمرکز زیادی روی افزایش سرمایه گذاری خارجی تجارت خارجی و صادرات کالاهای کشاورزی برای پرداخت مورچه ها خواهد داشت.

با این حال ، این بار، دولت ها می توانند تحمیل یک دور جدید از (agro-امپریالیسم) را به جمعیتی که قبلاً بیش از حد کافی از آن برخوردار بودند ، بطور باورنکردنی دشوار بدانند و گرسنگی روزافزون به گزینه هایی که جنبش های اجتماعی برای ده ها سال پیش تر می کشند ، گرسنه هستند. .

----- **با تقدیم سلامها «202-07-17»**

'Agro-امپریالیسم' وقتی اتفاق می افتد که یک کشور ثروتمند به زمین کشاورزی و مواد غذایی که می توان در آنجا تولید کرد ، راهی برای کنترل اراضی مزرعه در کشورهای فقیر می یابد. در اکثر موارد امروزه ، این زمین ها توسط کشور ثروتمند خریداری شده و به کارخانه های مزرعه تبدیل می شوند و یا این زمین ها ممکن است به اجاره داده شود.

این اصطلاح در حدود سال 2010 به کار گرفته شد که عربستان سعودی و سایر کشورهای
ثروتمند خاورمیانه در حال خرید یا اجاره زمین مزرعه در آفریقا به منظور رشد و
صادرات غذا به کشورهای خود بودند